

Widok elewacji ogrodowej pałacu
fotografia w tygodniku "Praca" z 1901r.

Widok pałacu od strony parku ok. 1910r.
w L. Durczykiewicz "Dwory Polskie w Wielkim Księstwie Poznańskim"

Niezrealizowana koncepcja rozbudowy
akwarela Rogera Sławskiego z ok. 19

Widok fasady pałacu około połowy lat 50. XXw.

Widok pałacu u schyłku lat 60. XXw.

IV. Jankowice wiek XX

W XX wiek majątność w Jankowicach weszła jako własność Stefana Teodora Kwileckiego podarowana mu przez ojca tuż po wykupieniu. W pierwszych latach XX wieku właściciel przeprowadził szeroko zakrojone prace w parku, zlecając je najlepszemu wówczas w Wielkopolsce ogrodnikowi Augustynowi Denizotowi. Dokonano wówczas nowych nasadzeń, zwłaszcza egzotycznych gatunków drzew i powiększono staw.

W roku 1912 doszło do rozbudowy pałacu, którą zlecono architektowi Rogerowi Sławskiemu z Poznania. Po bokach budynku dodano jednopiętrowe skrzydła, łącząc je od północy i południa tarasami wspartymi na kolumnadach. Wkrótce po zakończeniu prac Stefan Teodor Kwilecki zmarł we Wrocławiu (1913r.).

Następnie posiadłością zarządzała wdowa Jadwiga z Zamoyskich z dziećmi, w okresie międzywojennym dzierżawiono ją przejściowo rodzinie Turnów. Podczas II wojny światowej pałac przejęli na własność (1943 r.) okupanci kwaterując tu Niemcy. W roku 1946 majątek stał się własnością Skarbu Państwa. Po II wojnie w pałacu urządzono Wojewódzki Ośrodek Doskonalenia Kadr Mechanizacji Rolnictwa. Również w tym okresie pod numerem 2492/A wpisano budynek do rejestru zabytków decyzją z 31 stycznia 1952 r. Od lat 60. XX wieku mieścił się tutaj Ośrodek Szkoleniowy Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. W 1978 roku pałac przekazano we władanie Zarządowi Wojewódzkiemu Socjalistycznego Związku Studentów Polskich, z przeznaczeniem na Ośrodek Pracy Twórczej. Organizacja gospodarowała pałacem i parkiem do ostatnich lat XX wieku; w ostatnich latach wspólnie z fundacją "Tillburg - Polska".